

Orman Kanunu Tiyatro Oyunu 2 Perde

– Mehmet DEMİR · 08 Ağustos 2011

Orman Kanunu

TİYATRO OYUNU

DRAM

Kararlı duruşunuzun önünde hiçbir güç uzun süre hâkimiyet kuramaz

Yazan

Mehmet Demir

Mart 2010

Oyuncular

Kırkurdu: Çakal (E)

Kümes düşkünü: Sansar (E)

İripençe: Ayı (E)

Çifttoynak: Domuz (1) (E)

Keskindiş: Kurt (E)

Leşiyen: Sırtlan (1) (E)

Kızılkuyruk: Tilki (E)

Sivriburun: Tilkinin karısı (K)

Çatalboynuz: Geyik (E)

Kadife: Zebra (Eşc)

Uzundiş: Tavşan (E)

Ozan: Sincap (E)

Selviboy: Zürafa (K)

İrigöz: Ceylan (K)

İbikli: Horoz (E)

Savcı: Sırtlan (2) (E)

Yargıç: Domuz (2) (E)

Gazeteci: Maymun (Ç)

Polis 1: (Ayı) (E)

Polis 2: (Ayı) (E)

Oyunumuzdaki olaylar ülkemizden çok uzakta bir ormanda geçmektedir.

II. PERDE

Çatalboynuz iki polisin arasında ellerine kelepçe vurulmuş, savcının huzurundadır.

Çatalboynuz : Bırakın beni, ne diye elime kelepçe vurdunuz, ben suçlu değilim benim eşim kayboldu

Savcı : Demek Maral'ı kaybolmadan önce en son gören sensin Çatalboynuz.

Çatalboynuz : Tabi ki benim kim olacak, (Savcı dik dik bakınca) Sayın Savcı.

Çatalboynuz : Yahu nerede olacak, evde! İki ay kadar oluyor.

Savcı : Öyle muallak ifadeler yok Çatalboynuz? En son hangi gün ve hangi saatte gördün?

Çatalboynuz : Yahu nereden hatırlayayım? Aradan iki ay geçmiş. En son evdeydik? Sabah çıktım işe gittim, akşam döndüğümde evde yoktu?

Savcı : Bu şekilde verdiğin ifade seni şüpheliler arasında kılıyor Çatalboynuz?

Çatalboynuz : Ne demek bu yani? Maral'ımı, yani en değer verdiğim varlığımı, yani çocuklarımın annesini benim öldürdüğümü mü söylüyorsunuz?

Savcı : Ben söylemiyorum, senin ifaden öyle gösteriyor. Kesin bir zaman veremiyorsun, nerede olduğunu kanıtlayamıyorsun.

Çatalboynuz : Ömrümde böyle saçma bir şey duymadım. Yahu o benim karım. Çocuklarımın annesi. Niye öldüreyim ki?

Savcı : Hiç kavga ediyor muydunuz Maral'la?

Çatalboynuz : Canım her ailede ufak tefek kavgalar olur? Sizin olmuyor mu?

Savcı : Beni karıştırma! Beni karıştırma! Sorun benim evliliğim değil, senin evliliğin!

Çatalboynuz : Ne varmış evliliğimde?

Savcı : Şahitler öyle söylemiyorlar.

Çatalboynuz : Ne söylüyorlar?

Savcı : Sık sık tartışır mışsınız.

Çatalboynuz : Yahu kim tartışıyor eşikle. millete ne benim tartışmamdan?

Savcı : Başkalarının ilişkilerini konuşmuyoruz. Seninkini konuşuyoruz. Kaybolan senin karın.

Çatalboynuz : Deli olacağım! İki aydır bütün düzenim dağıldı. Çocuklarıma başkaları bakıyor.

Üzüntüden hala kendime gelemedim. Uykularım kaçtı. Siz gelmiş neler söylüyorsunuz?

Savcı : Çocuklarına kim bakıyor Çatalboynuz?

Çatalboynuz : Komşumuz, İrigöz bakıyor sağ olsun.

Savcı : (İmalı) İrigöz? Neden acaba?

Çatalboynuz : Canım neden olacak, o komşumuz bir kere, Maral'ın da en iyi arkadaşıydı.

Çocuklarımı kendi çocukları kadar sever.

Savcı : (Alaylı) Herkes öyle söylemiyor ama...

Çatalboynuz : Ne söylüyorlar?

Savcı : Aranız oldukça iyiymiş.

Çatalboynuz : Ne gibi?

Savcı : O da dul, sen de? İlişkiniz de pek öyle komşuluk gibi görünmüyor yani.

Çatalboynuz : Ben ona kardeş gözüyle bakıyorum.

Savcı : Şahitlerin ifadeleri senin söylediğini pek doğrulamıyor ama.

Çatalboynuz : Yahu bu besbelli dedikodu, düpedüz iftira!

Savcı : Şimdi geç bunları Çatalboynuz. Maral'ın kayboluşu ile sizin ilişkiniz arasında bir bağlantı var mı?

Çatalboynuz : Yahu ne ilişkisi? Nereden uyduruyorsunuz bunları?

Savcı : Uydurmuyoruz. Delillere göre konuşuyoruz.

Çatalboynuz : Bak savcı! Pardon Sayın Savcı, ben kimseyi öldürmedim. Öldüremem. Hele eşimi öldürmüş olmam hiç mümkün değil. Hem ölüsünü bile bulamadınız. Birkaç meraklı komşu dedikodusuyla nasıl suçlarsın beni.

Savcı : (Sertçe) Evet, bulamadık ama bulamayacağımızı sanma. Sizin dedikodu dedikleriniz tanık ifadeleri. Söylediğim her şeyin bir kanıtı var. Polisin sizi izleyip kanıt topladığını unutmayın.

Çatalboynuz : Neymiş o kanıt dedikleriniz?

Savcı : Dinleme tutanakları.

Çatalboynuz : Evimi mi dinlediniz? Buna ne hakkınız var?

Savcı : Hepsi mahkeme kararıyla bunların ve hepsi de tutanaklara dökülmüş vaziyette.

Çatalboynuz : Ne zamandır dinliyorsunuz beni?

Savcı : Sen iyisi mi kendine bir avukat tut Çatalboynuz.

Çatalboynuz : Yahu ne avukatı? Ben mağdurum. Eşim kaybolmuş. Siz beni bırakın da eşimi bulun, ölmüşse katillerini bulun.

Savcı : Bulacağız Çatalboynuz onu da bulacağız. Yalnız bu arada seni misafir edeceğiz?

Çatalboynuz : Ne misafiri?

Savcı : Hâkim karşısına çıkana kadar gözaltındasın.

Çatalboynuz : Bu ne demek şimdi? Benim çocuklarım var.

Savcı : Çocuklarına bakan var nasılsa.

Çatalboynuz : Canım o anneleri değil ki. Çocuklarım beni arar.

Savcı : Çocuklar mı arar, İrigöz mü? İstersen onu da içeri alalım, özlemezsiz birbirinizi ha. Zaten o da şüpheliler arasında.

Çatalboynuz : Her lafı çarpıtmayın. Onun bu işle ne ilgisi var?

Savcı : Demek onun ilgisi yok, sen tek başına yaptın.

Çatalboynuz : Ben öyle bir şey söylemedim. Ben çocuklarımı düşünüyorum sadece.

Savcı : Onu suçu işlerken düşünenecektin.

Çatalboynuz : Ben suç işlemedim. Siz yanlış yoldasınız. Gerçek suçlular dışarıda geziyor, siz beni gözaltına alıyorsunuz.

Savcı : Masumsan korkacak bir şeyin yok Çatalboynuz. Adalet yerini bulacaktır nasılsa.
Çatalboynuz : Buna adalet mi diyorsunuz?
Savcı : Adalete güvenin.
Çatalboynuz : (Polisler Çatalboynuz'u götürürken) Bırakın beni! Bırakın beni! Ben çocuklarıma gitmek istiyorum! Gidin gerçek suçluları bulun. Bırakın!...

Tablo 6

Bir gazete satıcısı çığırarak, orman gazetesini satmaktadır.

Gazeteci : Yazıyoooooor! Çatalboynuz cinayetini yazıyor! İrigöz'le Çatalboynuz'un yasak aşklarını yazıyor! Yazıyoooooor! Çatalboynuz ve İrigöz'ün cinayete sonuçlanan aşklarını yazıyoooooor!

Ozan : (Elinde sazı ağıt söyler)
İrigözle gerdek kurmuş ay gözüm
Onlar ermişler de balam murada
Olanlar Maral'a olmuş ay gözüm

Gözel Maral getti gider ay balam
İçime kem gattı gider ay balam
İçimi ganattı gider ay balam

Selviboy : Olacak iş değil. Çatalboynuz ha! Kırk yıl düşünsem aklıma gelmezdi.
Kadife : Ben İrigöz'le Çatalboynuz arasında bir nane olduğunu çakmıştım ama cinayet işleyecekleri hiç aklıma gelmezdi ay!
İbikli : Yahu nasıl inanıyorsunuz Çatalboynuzun Maral'ı öldürdüğüne?
Kadife : Baksana anacığım gazete bile yazıyor ayol.
Selviboy : Benim de gözümden kaçmadı İrigöz'le Çatalboynuz'un birbirlerine ilgileri. Ama hiç konduramazdım cinayeti.
İbikli : Yahu ne diyorsunuz? Ortada ceset meset yok.
Kadife : İyi de anacığım nerede o zaman Maral? Buhar olup uçmadı ya...
İbikli : Benim tavuklarım neredeyse Maral da orada.
Selviboy : İbikli, yoksa sen de toplu katliam mı yaptın?
Kadife : O ancak toplu seks yapmayı bilir ayol.
İbikli : Kadife şimdi gelirse gösteririm sana toplu seksi. Zaten abazayım...
Kadife : Göstersene, hadi göstere...
İbikli : Hadi lan!
Selviboy : Şakayı bırakın da, siz inanıyor musunuz Çatalboynuz'un Maral'ı öldürdüğüne?
İbikli : Dünyada inanmam. Hani Çatalboynuz serttir, kazaktır ama cinayet işleyecek biri değil.

Selviboy : Hele Maral'a ne kadar aşk duyardı bilmez misiniz? Maral'ı aldattığına da hiç inanasım gelmiyor.

Kadife : Ay, ne yalan söyleyeyim, ben de çok yanaşmışım zamanında Çalatboynuz'a ama onun gözü Maral'dan başkasını görmüyordu ki ayol.

İbikli : (Gülerek) Senin de yanaşmadığın kalmamış Kadife.

Kadife : Ne yapalım, erkek mi kaldı? Baksana bir sana kaldık ayol. Ha haaaayt.

Selviboy : Hadi Maral kaybolduktan sonra İrigöz'ün ona bakışları değişti ama Çatalboynuz Maral'ı hiç unutmadı ki.

İbikli : Çatalboynuz ne kavgalar vermişti Maral'ı için. Onu gözü gibi kollardı. Hiç unutmam bir keresinde tek başına iki kurtla mücadele etmişti Maral'ı kurtarmak için.

Kadife : Ay, bilmez miyim, hatta boynuzunun biri kırılmıştı o kavgada. Ne erkek demiştim ama. O günden beri Çatalboynuz'a hayranım ben ayol.

Selviboy : Bir film dönüyor ya, nasıl bir filmdir bilemiyorum arkadaşlar.

İbikli : Bunlar yarın da beni almasınlar tavuklarını sen öldürdün diye?

Kadife : Valla işin yaş İbikli. Sen iyisi mi çantanı şimdiden hazırda tut anacığım. Ne zaman almaya gelirler kimbilir seni de.

İbikli : Valla korkmuyorum desem yalan. Tavukların gittiğine mi yanarsın...

Selviboy : Ortalıkta pis kokular var. Kaç tane kayıp olayı var. Sır olup gittiler. Ne iz var ne haber.

Kadife : Aklıma hep kötü kötü şeyler geliyor. Her gece korkarak yatıyorum ayol.

İbikli : Aslan'da da ses seda yok. Hiç konuşmuyor nedense.

Selviboy : Artık susmaması lazım. Bir şeyler yapmalı. Demokrasi dedi, adalet dedi, eşitlik dedi, şimdi şu başımıza gelenlere bak.

Kadife : Ay söyledikleri yanlış şeyler miydi kız. Ne güzel barış gelmişti ormana ayol. Ormanda güvenle dolaşır olmuştuk. Kurttan çakaldan korkmadan kığımızı sallaya sallaya gezmiyor muyduk ay?

İbikli : Öyle ilelebet rahatlık yok bize Kadife. Ormana kanun söker mi? Bunlar ormanda rahat dolaştırırlar mı kimseyi?

Selviboy : Yine güçlü olanın borusu ötüyor. Biz ne anladık bu demokrasiden?

İbikli : Ama şu sessiz kalışına da bir anlam veremiyorum. Aslan niye susuyor ki? Bir korkusu mu var acaba?

Kadife : Kimden korkacak ayol Aslan? Kuru gürültüye pabuç bırakır mı o?

Selviboy : Ama susuyor. Çekindiği bir şey olabilir mi?

Kadife : Aslan kendi ailesiyle bile çarpıştı bu dava için. Bu kılıkuyruklulardan mı çekinecek ay?

İbikli : Ama sessiz kalması da hiç normal değil.

Kadife : Belki de beklediği bir şeyler vardır ayol.

Selviboy : Kimi bekliyor ki? Neyi bekliyor? Kendini de içeri almalarını mı?

İbikli : İçeri almadıkları bir o kaldı zaten. Nerdeyse herkesi içeri tıktılar. Onu da almak istiyorlardır da, çekiniyorlardır herhalde.

Kadife : Belki Aslan da onu bekliyordur ay. Hadi gelin de oyayım sizi diye...

Selviboy : En büyük hatayı aday olmamakla yaptı zaten. Aday olsaydı bu çakallara mı kalırdı

ormanın idaresi.

İbikli : İyi de, gidin bunları mı seçin dedi?

Kadife : Ayol nasıl seçmezsin? Öyle güzel şeyler söylediler öyle yanılttılar ki bizi...

İbikli : Allah bilir senin bu haline de bir çözüm buluruz demişlerdir Kadife.

Kadife : Sana vaat ettikleri yaban tavuklarını da unutmadık İbikli.

Selviboy : Her neyse hepimizi kandırdılar sonuçta. Onu bırakın da ne şimdi yapmalı onu düşünelim.

İbikli : Valla bizim yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Bizim gücümüz mü yeter bunlara? Ne yapacaksa Aslan yapacak.

Selviboy : Aslan ne düşünüyor, neyi bekliyor ah bir bilsek...

İbikli : Bence gidip görüşelim Aslanla, ne düşünüyor neyi bekliyor soralım.

Selviboy : Bence de görüşelim. Bir şey yapacak mı yoksa bizi kendi halimize mi bırakacak, öğreniriz en azından.

Kadife: Hadi gidelim ayol.

Tablo 7

İbikli iki polisin arasında elleri kelepçeli olarak Savcı'nın huzurundadır.

İbikli : (Polislere) Ne yapıyorsunuz? Beni neden getirdiniz buraya? Ellerimi niye kelepçelediniz.

Ben hiçbir suç işlemedim. Siz aklınızı mı oynattınız yoksa?

Savcı : Dur bakalım İbikli! Ne bağırıp duruyorsun! Savcı'nın huzurunda olduğunu unutma!

İbikli : Burda neler oluyor? Bunlar beni buraya neden getirdi?

Savcı : Sorgulama için.

İbikli : Neyin sorgulaması?

Savcı : Hakkında birçok şüphe var İbikli? Hem soruları sen değil ben soruyorum burada.

İbikli : Ne şüphesi? Ben hiçbir suç işlemedim.

Savcı : Suç işlememişsen korkulacak bir şeyin yok İbikli. Ama göreceğiz bakalım.

İbikli : Ne yapmışım ki ben? Neden şüphe duyuyorsunuz ki benden?

Savcı : Gizli görüşmeler yapmışsın.

İbikli : Kimle?

Savcı : İktidarı yıkmak isteyenlerle gizli planlar içindeymişsiniz.

İbikli : Nasıl yani?

Savcı : Soruyu ben soruyorum İbikli? İktidarı yıkmak için bir plan hazırladınız mı? Kimler var bu yapılanma içinde? Planın ayrıntılarını açıklar mısın?

İbikli : Ne planı? Ne yapılanması?

Savcı : İnkâr etme İbikli. Her şeyi biliyoruz. Kimlerle görüştün, ne zaman görüştün, ne görüştün hepsini biliyoruz.

İbikli : Yahu, kim bu görüştüğüm bir de ben bilsem? Hiçbir şey anlamıyorum söylediklerinizden.

Savcı : İnkâr etmenin bir faydası yok İbikli. Her şeyden haberimiz var.

İbikli : Haberinizin olduğu şey nedir bilmiyorum ki

Savcı : Bilmiyormuş gibi davranman sana hiçbir fayda sağlamaz İbikli. İtiraf edersen mahkeme bunu göz önünde bulunduracaktır, unutma.

İbikli : Ne söylediğinizi anlasam belki yardımım olur diyorum ama söylediklerinizden hiçbir şey anlamıyorum.

Savcı : Hala inkâr ediyorsun İbikli. Gizli görüşmelerinizi bilmediğimizi sanma. Bütün görüşmeleriniz dinlenmiş ve tutanağa bağlanmış durumda.

İbikli : Ne dinlediğinizi bilmiyorum.

Savcı : İktidarı devirme planlarınızın hepsi şu tutanaklarda İbikli. İnkâr etme artık. Ayrıca suç ortaklarınızdan bazılarını da diğer arkadaşlarımız sorguluyor.

İbikli : Şimdi bütün tüylerimi tek tek yolacağım! Yahu niye anlamak istemiyorsunuz ben kimseyle görüşmedim. Hem benim iktidara gücüm yeter mi? Horoz başıma ben mi devirecekmışim iktidarı?

Savcı : Bir takım güç odaklarıyla iktidarı devirme konusunda yaptığınız görüşmeyi inkâr mı ediyorsun İbikli?

İbikli : (En son arkadaşlarıyla aslanın yanına gidip konuştuklarını hatırlar)

Savcı : Susuyorsun İbikli? Demek susma hakkını kullanmak istiyorsun. Öyle olsun. Ama bu sonucu değiştirmeyecek bilesin. Hakkındaki iddialar ciddi. Kanıtlar sağlam. Suç ortakların da sorgulanıyor. Biriniz itiraf edecek nasılsa. Hoş itiraf etmeseniz de fark eden bir şey yok. Mahkemeye sunacağımız deliller tamamen aleyhinize.

İbikli : Basit bir yakınmayı suç olarak mı görüyorsunuz?

Savcı : Konuşmalarınız hiç de öyle yakınma gibi görünmüyor İbikli? İktidarı devirme niyetliniz gayet açık.

İbikli : Söylediğimize siz inanıyor musunuz? Yani ben, horoz başıma iktidarı devireceğim öyle mi?

Savcı : Tek başına bir hareketten söz etmiyoruz İbikli. Gizli bir yapılanma ve gizli planlar peşindedesiniz.

İbikli : Buna tavuklar bile güler.

Savcı : Daha onlara geçmedik İbikli. Onları da soracağız sana.

İbikli : (Şaşkın) Neyi soracaksınız, neyi?

Savcı : Tavukları. Ne oldu senin tavuklara?

İbikli : Ne olduğunu ah bir bilsem...

Savcı : Demek bilmiyorsun öyle mi?

İbikli : Bunun sizin göreviniz olduğunu sanıyorum.

Savcı : Evet bizim görevimiz. Bu yüzden soruyoruz zaten.

İbikli : Bana mı soruyorsunuz?

Savcı : Tabi sana soracağız İbikli? Biz biliyoruz ne olduğunu ancak itiraf etmen senin hakkında daha hayırlı olur tabi.

İbikli : Ne biliyorsunuz? Neden bana söylemiyorsunuz? Ne olmuş tavuklarıma? Söyleyin!

Savcı : Bana mı soruyorsun İbikli? Sen neden itiraf etmiyorsun?

İbikli : Bakın. Şu an çok şaşkınım. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Beni suçladığınız şeyler çok saçma. Neredeyse tavuklarımın kaybolmasıyla ilgili beni suçlayacaksınız.

Savcı : Aynen öyle İbikli. Bu konuda bütün şüpheler seni işaret ediyor.

İbikli : Beni? Nasıl yani?

Savcı : Bir günde hepsinin birden ortalıktan yok olması normal mi?

İbikli : Değil. Hiç normal değil.

Savcı : Öldürülmüş olsalar iz olurdu değil mi İbikli?

İbikli : Hiçbir iz yok evet.

Savcı : Evet iz yok İbikli. Kaçırılsalar bulunurdu, öldürülseler izi olurdu. O halde?

İbikli : Ne o halde?

Savcı : Gizli amaçlarınız için kullandığınızı düşünüyorum.

İbikli : Nasıl yani?

Savcı : İktidarı devirme planınızı uygulamaya sokabilmek için tavuklarını rüşvet olarak verdiğini itiraf et İbikli.

İbikli : (Şaşkın Bir şekilde) Nasıl nasıl?

Savcı : İktidarı güç kullanmadan düşüremeyeceğinizi bildiğiniz için tavuklarını feda ettiğini biliyorum İbikli. Artık beni fazla yorma da itiraf et. Nasılsa kanıtlarım bunu. En iyisi mi sen baştan sona her şeyi anlat, uğraştırma beni.

İbikli : (Saygılı konuşmayı bırakır ve kabalaşır) Sen ne diyorsun be?

Savcı : Ben delillere göre konuşuyorum. Gömülmüş kemikleri, kanat tüylerini nerede sakladığınızı bilmediğimi mi sanıyorsun?

İbikli : İz mi buldunuz? Nerede?

Savcı : Bunu bana mı soruyorsun İbikli? Aslanın bahçesinde gömdüğünüz kemiklerini tavuk tüylerini bulamayacağımı mı sandınız?

İbikli : (Sesini yükseltip öfkeyle) Bu kadar da olmaz artık! Sen ne dediğini biliyor musun? Hem suçlu hem güçlüsünüz! Saçma sapan suçlamalarla bir de üste çıkıyorsunuz değil mi? Bu dalavereleri sizin çevirdiğinizi bilmediğimizi mi zannediyorsunuz? Baskıyla bizi sindiremeyeceksiniz. Yaptıklarınızı üzerimize yıkarak bu işten sıyrılacağınızı mı sandınız? Bu yaptıklarınız yanınıza kalmayacak bilesiniz. Bunu hesabını bir bir soracağız sizden!

Savcı : Hah! Şöyle çözümler İbikli. Bak nasıl da bülbül gibi anlatıyorsun her şeyi. Devam et! Devam et!

İbikli : Aslan bu yaptıklarınızı yanınıza koymayacak. Hepinize hesap soracak. Hepinizi tek tek ayağınızdan sallandıracak ağaçta.

Savcı : Aferin İbikli işte ben de bunları söylemeni bekliyordum. İtiraf et, rahatla söyle.

İbikli : (Polisler götürürken) Ne olacaksa olsun artık. Tavuklar gibi sineceğimizi sanma.

Tablo 8

Bütün orman halkı toplanmış Tilki bir kürsünün üzerine çıkmış heyecan dorukta sloganlar atılıyor pankartlar açılmış, polis güvenliği sağlama çabasında.

Kalabalık : Hainler! Hainler!

Kızılkuşruk : Halkın iradesini hiçe sayanlar, halka karşı hainlik içinde olanlar, sinsî bir örgütlenmeyle halkın iradesine darbe vurmaya düşünenler birer birer adalete hesap vermektedirler.

Kalabalık : Yaşasın adalet! Yaşasın adalet!

Kızılkuşruk : Halkın içine ayrımcılık sokmaya kalkanlar, vahşetten medet umanlar akıttığı kanların içinde boğulup gideceklerdir.

Kalabalık : Katiller! Katiller!

Kızılkuşruk : İşlenen cinayetler birer birer aydınlanıyor. Hiçbir şey karanlıkta kalmayacak. Aydınlik günler bizleri bekliyor!

Kalabalık : Karanlığa son! Karanlığa son!

Kızılkuşruk : Kaba kuvvetten medet umanlar, vahşetizmi sopa gibi göstererek halkın iradesine darbe vurmaya kalkanlar adaletin elinden kurtulamayacak.

Kalabalık : Kahrolsun vahşet! Kahrolsun vahşiler!

Kızılkuşruk : Sonu nereye kadar uzanırsa oraya kadar gidilecektir. Bu işin arkası bırakılmayacak. Hiç kimse yaptıklarıyla kalmayacak. Hiç bir suç cezasız kalmayacak.

Kalabalık : Yaşasın adalet! Yaşasın adalet!

Kızılkuşruk : Hiç kimse halkın iradesinden üstün değildir. Hiç kimse ayrıcalıklı olamaz. Hiç kimse halkın iradesine darbe vuramaz. Gün hesap günüdür. Gün bugündür. Daha çok demokrasi, daha çok özgürlük.

Kalabalık : Yaşasın özgürlük!

Kızılkuşruk : Yasalar önünde herkes eşittir. Hiç kimse ayrıcalıklı olamaz. Herkes görevini yapmalıdır. Elinde güç bulunanlar bu gücü halka karşı değil düşmanlarımıza karşı kullanmalıdır. Herkes görevinin sorumluluğunu yerine getirmeli, gücünü halka karşı değil halkın güvenliği için kullanmalıdır.

Kalabalık : Aslan nerede! Aslan nerede!

Kızılkuşruk : Hiç kimseyi hiçbir kurumu kirletmek, karalamak bize yakışmaz. Kimseye de kirlettirmek niyetinde değiliz. Ancak herkes haddini bilmeli, her kurum sorumluluğunun bilincinde olmalıdır. Sorumluluğunu bilmeyenlere de öğreteceğiz.

Kalabalık : Aslan karışma, iktidarla yarışma!

Kızılkuşruk : Suskun kalmayacağız. Haksızlıklara karşı duracağız. Bizi kimse susturamaz. Haklıyız. Sonuna kadar mücadelemize devam edeceğiz. Karşımızda hangi güç odakları olursa olsun boyun eğmeyeceğiz. Hesap soracağız.

Kalabalık : Aslan hesap ver! Aslan hesap ver!

Kızılkuşruk : Gizli hesap peşinde olanlar gizli gizli çalışır. Bizim her şeyimiz meydanda. Alnımız ak! Yüzümüz pak çok şükür! Bu dava namus davasıdır. Halkın özgürlüğü bizim namusumuzdur. Bu yetkiyi bize halk verdi halk alır. Başka hiç kimseye kuzu kuzu teslim etmeyiz. İktidarımız halkın iradesi üzerine güneş gibi doğacak. Aydınlik günler çok yakında.

Kalabalık : Karanlığa son! Karanlığa son!

Kızılkuşruk : Arkadaşlar! Bizim yolumuz hakkın yoludur. Adaletin yoludur. Bu yola başımızı koyduk. Başımızı eğmeyeceğiz, başımızı ezdirmeyeceğiz. Ezilmişlerin sesi ve nefesi olacağız.

Kalabalık : Aslana ölüm! Aslana ölüm!

Kızilkuyruk : Arkadaşlar! Bizim katillerle, kana susamışlarla işimiz olmaz. Kaba kuvvet dönemi kapanmıştır. Vahşet, gücü kaba kuvvette görenlerin kullandığı bir yöntemdir. Bizim gücümüz adaletin gücüdür. İşlerimizi kaba kuvvetle çözmek, bizim yöntemimiz olamaz. Adalete güvenin. Adalete sığının. Adalet mülkün temelidir.

Kalabalık : Aslan hesap ver! Aslan hesap ver!

Kızilkuyruk : Hiç kimse hesap vermez değildir. Herkes adalete hesap verecektir.

Kalabalık : Hesap ver! Hesap ver!

Kızilkuyruk : Zamanı gelince adalet herkesten hesap sorar. Adaletten kimse kaçamaz. Merak etmeyin adalete güvenin.

Kalabalık : Kızilkuyruk! Kızilkuyruk!

Mahkeme salonu ağzına kadar doludur. Kimseden çit çıkmamaktadır. Sanık koltuğunda Aslan, Çatalboynuz, İbikli, Kadife, Selviboy ve İrigöz oturmaktadır. Yargıç elindeki dosyayı incelemekte, lafa nasıl başlayacağı konusunda tedirgin zaman kazanmaya çalışmaktadır. Savcı da aynı tedirginlikte ancak mahkeme salonuna toplanmış halktan cesaret almaktadır. Aynı tedirginlik salonda toplanmış orman halkında da vardır. Hem şaşkınlık hem de merak içerisinde beklemektedirler. Hiç kimse işlerin bu boyuta gelebileceğine inanmazken yaşananlar herkesi şaşırtmış, aslanın son ana kadar hiçbir tepki vermemiş olması herkesi hayrete düşürmüştür. Bir yandan da korku ve endişelidirler. Çünkü aslanın bu mahkeme sonucunda neler yapacağı konusunda hiç kimsenin bir fikri yoktur. Dinleyiciler arasında oturan ormanın ileri gelenleri de aynı tedirginlik içerisinde. Yüzlerinde işlerin bu aşamaya kadar gelişi nedeniyle duydukları mutluluğun tebessümü, bir yandan da aslanın hala hiçbir tepki vermemiş olması ve mahkemede nasıl bir tavır alacağını bilemiyor olmanın tereddütlerinin izleri vardır. Mahkemenin güvenliğini sağlamak için iki polis kapıda bekliyor olmasına rağmen aslanla baş edemeyecek olduklarını bilmenin endişesi; korku, tereddüt, tedirginlik ve şaşkınlıkla karışık mutlulukla, mahkemenin başlaması beklenmektedir.

Yargıç : (Kekeleyerek açılış konuşmasına başlar) Mahkemeyi açıyorum. Savcılık, sanıkları yasa dışı çete kurmak, halkın iradesine darbe vurma planları yapmak, bölücülük, cinayet işlemek, cinayet kanıtlarını yok etmek, halkı korku ve endişeye sevk etmek ve rüşvet alıp vermekler suçluyor. Sanıkları mahkemede temsil edecek avukatları bulunmamaktadır. Eğer sanıkların avukat tutmaya gücü yetmiyor ve avukat talep ediyorsa mahkeme bu talebi değerlendirecektir. İddialarını tekrarlaması için sözü savcılık makamına bırakıyorum.

Savcı : (Yargıcın açılış konuşmasından da güç alarak) Sayın yargıç, savcılık makamı olarak açıklamış olduğunuz suçlamalar hususundaki iddiamızı sürdürmekteyiz. İddialarımızı mahkemenize kanıtlamaya hazır olduğumuzu beyan ediyoruz. Mahkemeye sunacağımız delillere ek olarak dinleteceğimiz tanıkların can güvenliği açısından tanıkların kimliklerinin gizli tutulması ve kapalı oturum talebimiz de vardır.

Yargıç : Sayın savcının talebini değerlendirmeden önce mahkemeye sunulacak delillerin

incelenmesi ve sanıkların savunmalarının dinlenmesine karar verilmiştir. Savcılığın, iddialarını sunacakları delillerle kanıtlaması halinde gizli tanıkların dinlenmesi hususu mahkememizce değerlendirilecektir.

Savcı : Sayın yargıç, sanıkların yasa dışı çete kurdukları, halkın iradesine darbe vurma planı içinde oldukları, bu nedenle gizli görüşme yaptıkları konusunda mahkemenizden alınan izinle yapılan dinlemelere ait tutanaklar mahkemenize bir numaralı delil olarak sunulmaktadır. Bu dinleme tutanaklarında sanıkların iktidarı devirme düşüncesinde oldukları açıkça görülmektedir.

Yargıç : Sanıkların bu konuda bir savunma talebi var mı?

Selviboy : Sayın Yargıç söz istiyorum.

Yargıç : Buyurun savunmanızı yapın.

Selviboy : Orman kanunu kabul edildiğinde en çok sevenlerden biriydim sayın yargıç. Çünkü bu kanun, orman var olduğundan beri birbirine düşmanca bakan iki sınıfın olduğu, güçlünün güçsüzleri acımasızca ezdiği, her gün birinin diğerinden kendini kollamak zorunda olduğu, vahşice katliamların yapıldığı bir dönemin kapanması demektir. Orman kanunu eşitlik demektir, sınıfların ortadan kalkması demektir. Orman içerisinde özgürce dolaşabilmek, diğer hayvan topluluklarıyla da güzel ilişkiler, dostluklar kurulabilmesi demektir. Her şeyden önce birbirimizi anlayabilmek demektir. Başkalarının, bana etimden faydalanmak için değil, benimle dost olmak için yaklaşması demektir. Ormanda bütün kararları birlikte verebilmek, bilek gücüyle değil akıl gücüyle problemlerimizi çözebilmek demektir. Bu nedenle destekledim orman Kanunu'nu. Çünkü Orman Kanunu demokrasi demektir. Orman halkının kendi kendisini yönetmesi, kısacası özgürlük demektir.

Savcı : Sanık polemik yapmaktadır Sayın Yargıç

Selviboy : Sayın Yargıç, demokrasi, özgürce düşünmek, düşündüğünü ifade edebilmek, aynı düşüncede olanlarla düşüncesini özgürce paylaşabilmek, aynı düşüncüyü paylaşan bireylerin örgütlenmesi demek değil midir? Ben bu yüzden bağlandım demokrasiye. Düşünceler, halkın çoğunluğunca benimsenirse dahi, demokrasiler bu düşüncelerin özgürce ifade edilebilmelerine olanak vermez mi? Gerçek demokrasi, halkın düşüncelerini kısıtlamaz, bilakis düşüncüyü teminat altına alır. Demokrasilerde bireyin düşünce ve ifade özgürlüğü kısıtlanmaz. Sayın yargıç, bireyler suç oluşturacak eylemler düşüncesinde olsalar dahi, düşünce eyleme geçirilmediği sürece suç oluşturmaz. Savcılık makamının sunmuş olduğu deliller, sadece bir düşüncenin ifade edilmesini kanıtlamaktadır. Eğer düşünce bir suç oluşturmuyorsa, mahkemenizin de bu düşüncüyü yargılamaması gerekir. Bireylerin bir araya gelip sohbet toplantısı yapması onların gizli bir örgüt kurduklarını kanıtlamaz. Ayrıca demokrasilerde örgütlenmek suç değil bir haktır. Herhangi bir eylemde bulunmamış bir örgütün yasadışı ilan ediliyor olması da kabul edilemez Sayın Yargıç.

Yargıç : Savcılık bu savunma karşısında söz almak istiyor mu?

Savcı : Evet sayın yargıç. Savunma bir takım söz oyunları ile gerçek niyetlerini bazı kavramlar içerisine gizleme çabasıdır. Orman kanununda demokrasinin bir tanımı bulunmamakta, savunma tanımsız bir kavramdan yola çıkarak kendilerine her şeyi özgürce yapabilecekleri bir alan açmaya çalışmaktadır. Hâlbuki bir düşünce, eyleme geçmeyecekse neden düşünülmekte ve neden paylaşılmaktadır. Sanık, savunmasında diyor ki: "bireyler suç oluşturacak eylemler düşüncesinde olsa

dahi, düşünce eyleme geçirilmediği sürece suç oluşturamaz” Savunma bu sözüyle suç oluşturacak eylemleri yapma düşüncesinde olduklarını itiraf etmiştir. Ayrıca savunma “herhangi bir eylemde bulunmamış bir örgütün yasadışı ilan ediliyor olması da kabul edilemez” demekle, bir örgüt yapılanmasında bulduklarını beyan etmiştir. Şimdi mahkemenize sunacağım iki numaralı deliller bu örgütün suç işlediğini kanıtlamaktadır sayın yargıç.

Yargıç : İki numaralı deliliniz nedir sayın savcı?

Savcı : Bu yasadışı örgütün işlediği cinayetlerin kanıtları sayın yargıç. Bu deliller sanıklardan birinin bahçesinde gömülü olarak bulunmuş cinayet kalıntıları olup ve tutanaklarıyla birlikte mahkemenize sunulmaktadır.

Çatalboynuz : Katiller! Maralımı öldürüp kemiklerini gömmüşler. Vicdansızlar!

Yargıç : Mahkemede sessiz olun lütfen. Evet sayın savcı bu delillerle mahkememize neyi kanıtlamaktasınız?

Savcı : Sayın yargıç, sanık Çatalboynuz’un kayıp eşi Maral’ın hunharca öldürüldükten sonra cesedine ait kalıntılarının gömülmek suretiyle gizlendiğini bu delillerle tespit edilmiştir.

Yargıç : Bu cinayeti yasadışı olduğunu iddia ettiğiniz bu örgütün işlediği kanaatine nereden vardınız?

Savcı : Sayın yargıç, ceset sanıklardan birinin bahçesinde gömülü olarak bulunmuştur. Ayrıca cesedin gömülü olduğu yerde onlarca daha ceset bulunmuş olup her birine ait tutanaklar mahkemenize ayrıca delil olarak sunulacaktır. Bu cesetlerin tamamının aynı bölgede ve sanıkların birinin evine yakın bulunması bu örgütün hiç de iddia ettikleri gibi masum bir örgüt olmadığını göstermektedir.

Çatalboynuz : Neden karımı öldüreyim ki? Bu besbelli iftira!

Yargıç : Mahkemede söz verilmeden konuşmayın. Zamanı geldiğinde size de söz vereceğim, o zaman konuşursunuz.

Savcı : Sayın yargıç. Maral’ın cesedinin bulunması birçok şeyi birden aydınlatmıştır. Bu cinayetin nedeni sadece “yasak aşk” değildir. Bu cinayet bir çıkar ilişkisinin sonucudur.

Çatalboynuz : (Yerinden kalkarak) İftira! Pis bir iftira bu!

Yargıç : Otur yerine!

Savcı : Çatalboynuz ile İrigöz’ün yasak aşklarına engel teşkil eden Maral gözden çıkarılmış ve işleyecekleri cinayet akıllıca bir planın içerisinde dahil edilmiştir. Çatalboynuz İrigöz’le mercimeği fırına verdikten sonra gözden çıkardığı Maral’ı kurdukları örgütün liderine sunmak suretiyle, eşini sözde davalarına feda etmiştir. Örgütün güçlenmesi için örgüt liderinin güç kazanması gerekiyordu çünkü. Kanıtları yok etmek için de hemen artıklarını gömüyorlar olayı faili meçhul cinayetlere dönüştürüyorlardı. Örgüt yeteri kadar güç topladığında saldırıya geçilecek ve halkın iradesine darbe vurulacaktı. Bu şekilde Çatalboynuz ve İrigöz bir taşla iki kuş vurmuş olacaktı. Hem yasak aşklarının en büyük engeli ortadan kalkmış, hem de örgüt liderine sadakatlerini, verdikleri rüşvetlerle göstermiş oluyorlardı. Bu ve bunun gibi cinayetlerle de örgütü güçlendirmiş olmaktaydılar. Kendi hemcinslerini bu dava uğruna ölüme göndermekten geri kalmadılar. Gözlerinin önünde işlenen cinayetlere yataklık ve suç ortaklığı ettiler.

Yargıç : İddialar ciddi. Sayın savcının bu iddialarına savunmanın diyeceği var mı?

Çatalboynuz : Hepsi düzmece! Hepsi pis bir iftiradan ibaret!

İrigöz : Sayın Yargıç. Söz istiyorum.

Yargıç : Buyurun, söz sizin. Savunmanızı yapabilirsiniz.

İrigöz : Sayın yargıç. Çok acılar yaşadım kısacık ömrümde. Önce ailemin fertleri birer birer öldürüldü. Birinin acısını daha atlatamamışken her gün yeni bir acıyla karşı karşıya kaldım. Her günüm ölüm korkusuyla ve acılar içerisinde geçti. Yapayalnız kalıp her şeyden umudu kestiğim günlerden birinde Gazal'la, yani kocamla tanıştım. Dünyanın en yakışıklı erkeğiydi. Gözlerinin içine baktığımda sevgiden başka hiç bir şey görmüyordu gözlerim. İki çocuğumuz oldu Gazal'la. Ormanda fazla ömrümüzün olmadığını ikimiz de biliyorduk. Gazal da benim gibi nice acılar görmüş, nice vahşet sahneleri yaşamıştı. Bütün sevgimizi çocuklarımıza verdik. Gazal bizi her tehlikeden koruyordu. Geceleri biz rahat uyuyalım diye zavallı kocam sabahlara kadar nöbet tutuyordu. Ancak akıbet kaçınılmazdı sayın yargıç. Ormandaki doğal hayatın bir parçası olan vahşet sahnelerinden birinde yitirdik Gazal'ı.

Savcı : Sayın yargıç savunma özel hayatını anlatıyor, bunların konumuzla ne ilgisi var ki.

İrigöz : İlgisi var Sayın Yargıç, lütfen müseade ediniz.

Yargıç : Devam edin öyleyse

İrigöz : Bütün umutlarımızın tükendiği, artık yaşama umudumuzun kalmadığını düşündüğüm günlerde Aslan döndü ormana. Ormanda birkaç defa karşı karşıya gelmemize rağmen bana dokunmadı. Onun dönüşüyle bütün hayatım değişti sayın yargıç. Bu orman kanunu olmasaydı bırakın beni, çocuklarım bile öldürülmüştü şimdiye kadar. Onun sayesinde ormanda güvenle yürür olduk. Ölüm korkusunu unuttuk neredeyse. Çocuklarımla bana sanki yeniden hayat hakkı tanınmıştı. (Minnetle aslana bakarak) Onun burada yargılanıyor olması bana utanç veriyor sayın yargıç. Tam hepimiz ormanda huzur bulmuş, yeniden hayata dönmüşken en yakın arkadaşım Cilveli kurtlar tarafından parçalandı. Şaşkına dönmüştüm, korkmuştum. Yoksa eski korku dolu günler geri mi geliyor diye endişeye kapılmıştım. Neyse ki korktuğumuz gibi olmadı. Vahşet olayları bunun gibi birkaç olayla kaldı çok şükür. Ancak bir süre sonra komşumuz Maral kayboldu. Ne olduğunu hiç birimiz anlayamadık. Bir anda ortalıktan yok olmuştu. Artık Maral'ın hayatta olduğundan umudumuzu kesmiştik ama hayat devam ediyordu. Benim evimin bir erkeğe, Çatalboynuz'un çocuklarının da bir anneye ihtiyacı vardı. (Geyiğe sevgiyle bakıp) Ne yalan söyleyeyim içimde Çatalboynuz'a değişik duygular hissetmedim değil. Ancak o Maral'ı bir an olsun unutmadı sayın yargıç. Onu aramaktan hiç vazgeçmedi. Şimdi bizi Maral'ı öldürmekle suçluyorsunuz. Bu mümkün olabilir mi? Ben ki onca cinayetler görmüş, bunca acılar yaşamış, en sevdiklerimi cinayetlerde yitirmişim, şimdi cinayet işlemekle suçlanıyorum. Böyle bir şey olur mu sayın yargıç, ormana barış getirmiş, adalet getirmiş, bizim yaşama hakkımızı bize geri vermiş bir kahramanın cinayetle suçlanıyor olması saçma değil mi? Mahkemenizi insafa davet ediyorum sayın yargıç.

Yargıç : Mahkeme her detayı değerlendirecektir. Adalete güveninizi yitirmeyin. Sayın Savcı savunmanın bu sözlerine diyecekleriniz var mı?

Savcı : Savunma aşk hikâyeleriyle mahkemenizi meşgul etmektedir sayın yargıç. Sanık İrigöz mahkemenizin huzurunda dahi Çatalboynuz'la arasındaki gönül ilişkisini gizlememiştir. Zaten gizlemiş olsa da mahkemenize sunmuş olduğum dinleme tutanaklarında ve şahit ifadelerinde de bu açıkça

görülmektedir. Savunma söyleminde yaptıkları eylemi inkâr etmemiştir, bilakis ifadelerinde iddiamızı destekler beyanlar mevcuttur.

İbikli : Söz istiyorum!

Yargıç : Buyurun siz de savunmanızı yapabilirsiniz.

İbikli : Savunma yapmak amacıyla söz almadım! Ancak herkesin bilmesi gereken şeyler söylemek istiyorum.

Yargıç : Sizi dinliyoruz.

İbikli : Ben bu ormana şehirden geldim. Yani benim atalarım bu ormanda yetişmiş değiller. Biz ormanın doğal hayatı içinde var olmadık ve orman hayatına hiç alışkın değildik. Şehirde tavuklar ve horozlar kümeslerde yaşarlar. Tavuklar yumurtlaması ve et vermesi için yetiştirilir kümeslerde. Yumurtadan kesilen tavuğun kafası kesilir anlayacağınız. Horozlar da tavukları yumurtlattığı sürece bakılıp beslenir. Tavukları idare edemeyen horozun akıbeti tavuğunkinden hiç farklı değildir. Kümes dediğiniz bir hapishaneden farksızdır. Genç bir horozken bunun farkına varamamış yüzlerce tavuğun arasında günümü gün etmekle meşguldüm. (Gülüşmeler)

Ancak olgunlaştıkça, bazı şeylerin farkına varmaya, bir takım gerçekleri anlamaya başladım ve yüzyıllardır süregelen bu düzene boyun eğmemeye karar verdim. Bir fırsatını bulduğumda birkaç tavuğu da yanıma alarak firar ettim kümesten. Şehirde başıboş bir horoz ya bahisçiler tarafından dövüştürülür ya da kafası kesilip pişirilir. Bu yüzden şehirde kalmamız mümkün değildi. Kendimize yaşayabilecek bir ortam arıyorken yolumuz bu ormana düştü ve o günden beri bu ormandayım.

Ben şehirden özgürlüğümü yaşamak için kaçtım. Kaderimin başkalarının elinde olmasına tahammül edemediğim için kaçtım kümesten. Orman da tehlikelerle doluydu. Burada da can tehlikesi yaşıyorduk ancak bu durum kümestekinden bambaşkaydı. Zaman zaman kümes düşkünlerinin saldırılarına uğrasak da en azından mücadele etme şansımız vardı. En azından günümüz geldiğinde boynumuzu bıçağa uzatmıyorduk.

Savcı : Sayın yargıç, savunmamın anlattıklarının konumuzla hiçbir ilgisi yok. Sanık hayat hikâyesini anlatarak mahkemenin değerli vaktini harcamaktadır. Bugün nedense herkes hikâye anlatıyor.

İbikli : Konuyla çok ilgisi var! Hem de pek çok!

Yargıç : Devam edin o halde. Mahkeme sizi dinliyor.

İbikli : Bu akıbetin sadece tavuklar için geçerli olduğunu da sanmayın. Şehir denen yerde domuzların çiftliklerde pastırma olmayı beklediklerini, kurtların boynuna tasma takılıp bekçi köpeği yapıldığını, tilkilerin derisinin yüzülüp sosyete hanımların boynunu süslediğini, ayların burnuna halka takılıp sokak sokak dolaştırılıp oynatıldığını söylemekte de fayda görüyorum. (salondan hayret sesleri yükselir).

Gelelim bizim tavuklara; zavallı tavuklarım bu akıbete öylesine uyum sağlamışlar ki hep başlarında bir horoz olsun, hep kendilerini birileri idare etsin istiyorlardı. Kendilerini bekleyen akıbete öylesine boyun eğmişler, öylesine kabullenmişler ki ne kadar uğraştıysam bu gerçeği değiştiremedim. Zamanla onlar da öğreneceklerdi nasılsa, zamanımın çoğunu onlara hep özgürlüğün nasıl bir şey olduğunu anlatmakla geçirdim, onları eğitmeye çalıştım. Ben ki özgürlüğe susamış, bunun için rahat kümes hayatından vazgeçmişim, tavuklarımın da böylesi değerlere sahip olmasını çok arzu ediyordum. Karşımda bana

hemen evet demeyecek, naz yapacak, her istediğimi kabul etmeyecek tavuklar olsun istedim hep. Ben de herkes gibi âşık olmak, aşkın ateşiyle yanmak istiyor, sevdiğimin bana naz ve kapris yapılmasını arzu ediyordum.

Savcı : Geldik İbikli'nin aşk hayatına. (Gülüşmeler)

İbikli : Sözümü kesmeyin! İçlerinden en azından biri istediğim gibi olur diye uğraşırken bir yandan da kümes düşkünlerinin saldırılarının ardı arkası kesilmiyordu. Ben tavuklarıma bir şeyler öğrettikçe, kümes düşkünlerinin saldırıları savunduğum bütün değerleri çürütüyordu tavukların gözünde. Onlar akıbetlerini kabullenmişler yalnızca ben kabul etmiyordum. Özgürlüğün tadını almıştım bir kere. Vazgeçmeye de hiç niyetim yoktu. İşte tam bu durumdayken Aslanın orman kanunu can simidim oldu. Orman kanunu sayesinde daha yakın zamana kadar tavuklarıma göz dikmiş kümes düşkünleriyle neredeyse oturup tavla atacak duruma geldik. (kahkahalar) Şimdi böyle bir özgürlüğe kavuşmuş, böyle bir barış sağlanabilmişken ne diye düzene başkaldırayım, neden düzeni değiştirmeye çalışayım. Canım cinayetlerden yeteri kadar yanmışken neden bir cinayet planı içerisinde olayım. Sonra bu düzende çıkarları bozulanlar pis bir oyun hazırladılar ve bu huzur dolu ortamı bozmayı becerdiler. Şimdi bu sanık sandalyesinde bizim değil başkalarının oturuyor olması gerekirdi.

Yargıç : Buna mahkememiz karar verir. Savunmanız bittiyse oturun lütfen. Sayın savcının bu sözler üzerine söyleyecekleri var mı?

Savcı : Sayın yargıç bir hayat öyküsü daha dinledik maalesef ama bunlar iddialarımızla alakasız şeyler. Sanıklar nedense iddialarımıza yönelik hiçbir şey söylemediler. Ancak anlattıklarından bir intikam duygusu seziniyorum. Yıllardır ezilmişliğin verdiği intikam ateşiyle böyle bir plan içerisinde bulunmuş olabilirler.

Yargıç : Yapılan savunmalara ekleyecek sözünüz var mı?

Kadife : Var Sayın Yargıç. Biraz da ben de konuşayım ayol.

Yargıç : Mahkeme adabına uygun davranın lütfen. Buyurun sizi dinliyoruz.

Kadife : Benim hayatım rejimler gibi sayın yargıç. Ne at olabildim ne eşek, ne dişi olabildim ne tam erkek. Hayatım boyunca arada kalmış, hiçbir konuda düzen tutturamamış ve bastırılmış duygular içinde toplumca sürekli yadırganmış olarak yaşadım. Kimse gibi olamadığım için sürekli hor görüldüm. Benim de duygularımın olduğu kimsenin hatırına gelmedi ve sürekli olarak horlandım, aşağı görüldüm. Hâlbuki hepimiz aynı korkunç kaderin mağdurlarıydık. O kadar çok ortak noktamız vardı ki, ancak toplum bu noktaları sürekli görmezden geldi ve sürekli beni dışlayarak, reddederek huzur bulacağını zannetti. Saldıranların tek niyeti etlerimizi yemekti hâlbuki. Bize saldırırken üzerimde pijama kıyafeti olması yüzünden bir ayırım yapılmıyordu. Benim at olmam, eşek olmam, erkek veya dişi olmam onların için önemli değildi. Herkes de benimle aynı ölüm korkusunu yaşıyor, aynı akıbetten kurtulmaya çalışıyordu ama herkes benim farklılığımın derdinde, onlar gibi olmadığım ile ilgiliydiler. Cinsiyetim konusundaki kafa karışıklığım onların alay konusuydu. Renklerim garip bulunuyordu ve atla eşek arası bir varlık oluşum onların günlük eğlencesiydi.

Savcı : Şimdi de Kadife'nin cinsiyet problemlerini dinliyoruz. Mahkeme değil Haydar Dümen programı mübarek. (Kahkahalar)

Kadife : Ayol sizin bunları anlamanızı beklemiyorum zaten.

Yargıç : Böyle gayri ciddi davranırsanız sözünüzü kesmek zorunda kalacağım.

Kadife : Ay, bir konuşturmuyorlar sayın yargıççığım. Nerde kalmıştık ayol? (Kahkahalar daha da yükselir)

Yargıç : Ciddi olun lütfen. Hem ne bileyim nerede kaldığını, saçma sapan konuşuyordun işte.

Kadife : Hah! Tamam! Evet sayın yargıç. İşte böyle bir vahşet içerisinde her gün kığımızı ne zaman ısıracaklar diye düşünüp, her gün kık korkusu çeke çeke...

Yargıç : Kes artık kadife! Yeter saygısızlığın! Ne konuşacaksan adam gibi konuş, burayı panayıra cevirdin.

Kadife : Özür dilerim sayın yargıç. Bir an mahkemede olduğumu unutmuşum ay. Ne diyordum, Her gün ölüm korkusu çeke çeke yaşıyorken Orman kanunu sayesinde korkularımızı yendik. Artık kimsenin imalı konuşmasına aldırmiyorum. Cinsiyetimdeki farklılıklara aldırış etmiyorum. Zamanla orman halkı da benim bu farklılıklarımı kabul ettiler ve bu farklılıklarım onların hayatının bir rengi gibi oldu. Artık baskı altında değilim. Kendimi, duygularımı özgürce ifade edebiliyorum. Şimdi kimse bu farklı yaratılışımı yadırgamıyor. Soruyorum sayın yargıç, bu düzeni neden yıkmaya çalışayım? Neden vazgeçeyim bu özgürlüklerden? Hem biz zayıf varlıklarız. Bizi zayıflıklarımıza rağmen güçlü kılan bu düzenle ne gibi bir problemimiz olabilir? Bizi güçlülere karşı bu kanun korurken, bizim bu düzeni yıkma çabasında oluşumuz akla mantığa sığıyor mu?

Savcı : Sayın yargıç, sanık bastırılmış duygular içerisinde tüm topluma karşı kin ve nefret beslemektedir. Bu yasa dışı yapılanma içerisinde sanıyorum ki kendisine bir kimlik, bir kişilik bulmak arzusuyla girmiştir. Aslında sanığın durumu tamamen psikolojiktir. Sanığın ruh sağlığı tedaviye muhtaçtır. Bu yüzden cezai ehliyeti yoktur. Ancak, kendisinin tedavi edilerek yeniden topluma kazandırılmaya ihtiyacı vardır. Bu yüzden savcılık olarak sanığın tedavi edilene kadar ruh sağlığı hastanesinde kapatılmasında yarar görüyor ve hastaneye sevk edilmesini talep ediyoruz.

Yargıç : Talebiniz mahkemece değerlendirilecektir sayın savcı. Savunmanın başkaca sözü yoksa duruşmaya son vereceğim.

Aslan : (Yavaş yavaş ayağa kalkar ve soğuk bir sesle) Benim de konuşacaklarım var!

Yargıç : (Ne söyleyeceğini bilemez, sanki dili tutulmuştur) .....

Salondaki gürültü ve fısıldaşmalar bir anda kesilir. Herkes başını aslana çevirmiş, merakla ne konuşacağını beklemektedir.

Aslan : (Mahkeme salonundakilere dönerek) Siz hiçbir şeyin farkında değilsiniz. Nedense hepiniz benden bir şeyler yapmamı bekliyorsunuz. Kiminiz güç kullanmam gerektiğini düşünüyor, kiminiz güç kullanacağımdan korkuyorsunuz. (Bağırarak) Çünkü anladığınız tek şey güç! Her şeyin ancak güçle halledileceğini sanıyorsunuz! Gücü, ya dişlerinizin keskinliği ya da pençelerinizin kuvvetiyle ölçüyorsunuz. Tahmin ediyorum ki, bugüne kadar bu konularda hiç konuşmadığım için hepiniz meraktaşınız. Çoğunuzun kafası, bu mahkeme salonuna neden geldiğim konusunda karmakarışık. Kafanızın karışık oluşu ve merakınız, hepinizin çözümü sadece güç kullanmakta aramasından kaynaklanıyor.

Halbuki elinizde öyle bir güç var ki, hiçbiriniz bunun farkında bile değilsiniz. Oysa beni buraya getiren güç benim adalete olan saygım ve güvenim. Aranızda beni kaba kuvvetle buraya getirebilecek güçte

olan hiç kimse yok. Burada beni cezalandırabilecek yüreğe sahip biri de yok. Buraya kimsenin zoruyla gelmediğim gibi, şimdi buradan kalkıp gidecek olsam, bunu engelleyebilecek biri de yok. Hâlbuki adalete olan saygım ve güvenimdir bütün gücüme gem vuran. Zira adaletin gücü bütün güçlerin üzerindedir. Mahkeme yargıcı ve savcısı güçlerini nasıl ki adaletten alıyorsa, yargılananlar da gücünü aynı yerden almaktadır. Bu yüzden adaleti temsil edenler sanmasınlar ki, güç sadece onlardadır. Yargı, hiçbir tarafa güç vermez çünkü. Zira adalet haklının yanındadır.

Savcı : Sayın yargıç, sanık adaleti temsil edenlere dil uzatmaktadır.

Aslan : (Savcıyı hiç duymamış gibi devam eder) Güç nedir, kaba kuvvet nedir biliyor musunuz: Acizlik... Güce ancak acze düşenler başvurur. İcinizde sınırsız güce sahip olanınız var mı? Hanginizin gücü sonsuza kadar sürer ki? Bütün işlerini güçle halledenler, gün gelir kendinden daha güçlü olana mağlup olmaz mı? Nitekim ben ormana geldiğimde, ormanın en güçlü olanları benim gücümüne yenik düştüler. Eğer ben de işlerimi güçle, kaba kuvvetle yürütecek olsaydım, bir gün benim de gücümü sınamaya gelecek birileri olurdu. Bu kısır döngü içerisinde, gücü yeten zayıfı yok ettikçe gün gelir, ortalıkta zayıf da kalmaz ve bu sefer de güçlüler birbirini yok etmeye başlar.

Siz dünyayı yalnızca bu ormandan mı ibaret sanıyorsunuz? Gücünüzü sadece bu ormanda yaşayanlarla mı kıyaslıyorsunuz? Sizin en güçlü olanınız bile insanın icat ettiği en basit bir silahın önünde duramaz. İnsanoğlunun öyle silahları var ki, bırakın birinizi, tüm ormanı hatta bütün bir dünyayı bir anda yok edebilecek güçte...

(Salondaki kalabalıktan hayret sesleri yükselmeye başlar)

Siz şimdi hangi güçten bahsediyorsunuz? İnsanlığın acımasızlığı dünyayı sarmış; dünyanın her yerinde insanlar birbirini öldürüyor.

Bu acımasızlık güçlüyü daha güçlü kılarken, zayıf olanlara dünyada yaşam hakkı bile tanımıyor. Sonuçta hepimiz bu ormanda varlığımızı sürdürmek için bir yaşam kavgası veriyor muyuz? Bu kavgayı birbirimizi öldürerek değil; koruyarak, kollayarak, destek olarak, saygı göstererek vermeliyiz. Yoksa bizim onlardan ne farkımız kalır? (Salondaki kalabalıktan “evet, doğru söylüyor” sesleri yükselir)

Bilmediğiniz bir şey daha var. Ben bu ormana gelmeden evvel tutsaktım. İnsanoğlunun hayvanat bahçesi dediği bir hapishanede, demir parmaklıklarının arkasındaydım. O parmaklıkların ardına düşmeden önce, gücümün önünde hiçbir şeyin duramayacağını sanıyordum. Ne zaman ki hayvanat bahçesine kapatıldım, o parmaklıkların bütün gücümü elimden nasıl aldığını ve ne denli aciz olduğumu anladım. (Salondaki kalabalıktan hayret sesleri yükselir)

Düşünün bir, yemeğinizi bakıcı bir insanın elinden alıyorsunuz. Hiç açlık nedeniyle bir insanın terbiyesi altına girdiniz mi? Bakıcı, elindeki kırbaçla size komut veriyor: şunu yap şunu yapma diyor. Hâlbuki bir pençe vursan yarısı boşa gidecek, ama yapamıyorsun. Çünkü yemeğini o veriyor. O yemek vermezse açsın. Orada nice kaplanlar, gergedanlar, aygırlar, timsahlar o bakıcının komutunu dinliyor. Güçlerimin beş para etmediğini orada öğrendim. Aynı kaderi paylaştığım diğer hayvanlarla dayanışmayı öğrendim; özgürlüğümün kıymetini... Gücümüzü ancak doğru bir amaç için kullandığımızda yenilmez olabileceğimizi anladım.

Oradan kaçtığımda ormana geldim ve ormanda güç kullanımına son vermeye çalıştım. Ancak şehri hiç görmeyen, insanoğlunu henüz tanımayan sizlere bunu nasıl anlatabilirdim ki? Bu yüzden seçimde aday

olmadım. Birlikte barış içinde yaşayabileceğinizi ve probleminizi kendi kendinize çözebileceğinizi size kanıtlamak istedim. Şu kadarını söyleyebilirim ki, beni buraya, adaletin huzuruna çıkarabilecek bir irade gösterebilmiş olmanız beni dolayısıyla umutlandırdı. Bundan sonra işimizin daha kolay olacağını düşünüyorum.

Biliniz ki masumlar ne kadar cesur olursa, suçlular cesaretlerini o ölçüde yitirirler. Güçlüler, gücünün büyük çoğunluğunu güçsüzlerin korkularından alır. Bu yüzden gücün önünde ne kadar kararlı durursanız, gücü o ölçüde zayıflatırsınız. Kararlı duruşunuzun önünde hiçbir güç uzun süre hâkimiyet kuramaz.

Gelelim şu cinayet meselelerine. Eğer ormanın girişinde bu sabah bağladığım iki kurdu mahkemeye getirirseniz size bütün olan biteni anlatacak, suçlarını itiraf edecek ve suç ortaklarını söyleyeceklerdir. Ayrıca kemikleri bahçeme gömenlerin çalılarda bıraktıkları tüyler ve ayak izleri hala duruyor. Çalılardan üzerindeki tüylerin ve ayak izlerinin sahiplerini araştırırsanız suçluların kim olduklarını bulabilirsiniz. Burada yargıladıklarınızın hiçbir suçu olmadığını o zaman görürsünüz.

Mahkemedekilerin hep bir ağızdan “Yaşasın adalet! Yaşasın adalet! sesleri yükselirken perde kapanır.